

Pavel Kopecký: Zásah Prozřetelnosti! Americké bojiště o podobu světa dostalo nový impulz. Kdo po Ginsburgové? Naděje pro obhájce svobody za mořem i u nás? Trump musí jednat rychle. Bolševická opozice v Deep State šílí

- CZ24 News | 24. září 2020

USA: Pavel Kopecký si všímá dopadů víkendového úmrtí jedné z ikonických postav americké bolševické revoluce a připomíná, co všechno je v sázce

Globální elity prohrávají, a proto spustily dramatickou ofenzívu. Za pomoci různých “urychlovačů času” – nejviditelnější je aktuálně koronavirová epidemie – ve spěchu intenzivně pracují na přeformátování světa a “konečném řešení” v podobě Nového světového řádu. Do hry stále častěji vstupují i jiné faktory než se kterými ve svých plánech (které, jak říká klasik, stejně nikdy nevyjdou), mohou počítat.

Měsíc před rozhodující “volební” bitvou ve Spojených státech přišla z Washingtonu zpráva o úmrtí soudkyně Nejvyššího soudu USA Ruth Bader Ginsburgové. Zemřela na rakovinu v pátek 18. září

ve svých 87 letech. To může zásadním způsobem změnit poměr sil v druhé nejdůležitější instituci Spojených států – ještě před “osudovou” volbou amerického prezidenta (3. listopadu).

“Rudá” žába na prameni

Ginsburgovou si v našich podmínkách můžeme představit jako kombinaci bývalé ombudsmanky, radikální levičácké trockistky Anny Šabatové, a někdejší klíčové postavy Kavárny na našem ústavním soudu Elišky Wagnerové. Jmenoval ji Bill Clinton v devadesátých letech, když se současná bolševická revoluce v USA teprve připravovala. Patřila od té doby k centrálním oporám americké “liberální revoluce” v rozhodující instituci v zemi. Radikální feministka a neomarxistka vtiskla tomuto úřadu revoluční podobu a svým hlasem, slyšitelným díky neomezenému přístupu do všech médií více než jiní, podstatným způsobem ovlivňovala veřejné mínění v zemi.

Stala se pochopitelně miláčkem liberálního levičáckého mediálního mainstreamu, celebritou, bez které se neobešel žádný podstatný globalistický dýchánek v těch nejvyšších kruzích. Udělali z ní dokonce módní ikonu. Patřila mezi ty, kdo udávaly tón v bitvách, v nichž se liberálové “salámovou metodou” pokusili udusit poslední zbytky tradičních hodnot v určující zemi Západu. Od podpory všemožných menšin etnických či sexuálních, až po klimatické změny či “genderová” stanoviska. Tato rudá žába na prameni (“trockistická lvice” jak ji nazývali její oponenti) bude současným elitám v rozhodující fázi bitvy o podobu USA a západního světa bezpochyby chybět.

Trumfy drží Trump

Však také už se o víkendu sešikovali všichni, kteří si uvědomují, o jak důležitou figuru v nadcházející partii Nový světový řád přišel. První vyrazil na zteč bývalý prezident Barack Obama. Vyzval republikány, aby nástupce Ginsburgové jmenovali až po prezidentských volbách a inauguraci nové hlavy státu. Jde o zvlášť pokrytecké prohlášení, neboť Obama sám něco podobného zažil.

V roce 2016 zemřel pár měsíců před prezidentskými volbami konzervativní soudce Nejvyššího soudu. Republikáni tehdy Obamu vyzvali, aby jmenování dalšího nechal na novém prezidentovi (přestože to vypadalo, že jím bude krvavá Hillary Clintonová). Obama odmítl a navrhl další levičáckou posilu – jenže tu mu Senát zablokoval. Teď dostal tedy stejnou odpověď: šéf poslaneckého klubu Republikánů v Senátu Mitch McConnell Obamovi vzkázal, že prezident Donald Trump, bude jmenovat nástupce Ginsburgové co nejdříve.

Vzhledem k tomu, že Republikáni stále disponují senátní většinou, je jasné, že jeho návrh projde, což zásadním způsobem pozmění strukturu Nejvyššího soudu v USA ve prospěch konzervativních sil. Fascinující je, jak reagovali rozzuření bolševici (tzv. Demokraté). Prý až zvítězí, zařídí, aby se počet členů soudu rozšířil z devíti na jedenáct – a pak jej doplní o “své lidi”, aby opět zvrátili soudní většinu do dosavadní levičácké podoby.

Donald Trump mezitím oznámil, že hodlá jmenovat konzervativní ženu, která by “rudou fenu” jak ji také nazývali její odpůrci, nahradila. Díky zásahu Vyšší moci, tak mají Republikáni nyní možnost zasáhnout v kruciólním okamžiku do dějinného vývoje ve Spojených státech. Udržet naději na svobodu a nezávislost i kdyby snad Donald Trump post prezidenta neobhájil. V takovém případě by se Nejvyšší soud stal poslední bariérou pro uchování relativně svobodné Ameriky před revolučním terorem. V případě, že Trump Bílý dům uhájí, což je vzhledem k vyděšení z revolučního chaosu u velké části středních vrstev pravděpodobné, bude mít prezident konečně daleko větší sílu k zabránění bolševické revoluci v USA.

Bitva vrcholí

Změna poměrů sil v Nejvyšším soudu ve prospěch konzervativců, by v případě Trumpova vítězství skýtala i dobrou výchozí pozici k rozhodující bitvě s globálním bratrstvem, hluboko usazeným ve strukturách americké moci. Deep State by se tak už nemohl spolehnout na poslední instanci, která v současném složení spolehlivě zabrzdila jakoukoliv zákonnou normu směřující k obhajobě “normálního” světa a od nadvlády progresivistů, kteří krok za krokem destruuji západní civilizaci.

Soudci Nejvyššího soudu jsou neodvolatelní a proto revoluční síly vyvinuly obrovské úsilí, aby člověka jako je Ginsburgová do této pozice dostali. Dokud ještě Ginsburgová žila, působilo mezi soudci Nejvyššího soudu pět papírových konzervativců (jeden z nich však jen “napůl”) a čtyři liberálové, včetně její osoby. Mezi konzervativní soudce patřili John Roberts, Clarence Thomas, Samuel Alito, Neil Gorsuch a Brett Kavanaugh. Gorsuch a Kavanaugh byli dosazeni už za Trumpovy éry.

Nicméně John Roberts patřil spíše k Bushovým centristům a jeho postoj nebyl pevný. Je totiž svázán – tak, jako oba Bushové – s globalisty. Nebylo proto žádným překvapením že v důležitých otázkách hlasoval s liberály. Poměr se tedy nyní může zásadním způsobem změnit. A i v případě vlažného postoje Robertse budou mít konzervativci možnost prosadit své priority.

Liberální soudci Stephen Breyer, Sonia Sotomayor a Elena Kagan tak nebudou mít možnost tak jako dosud přes Robertse jednání tak snadno zablokovat. Zásah Prozřetelnosti do této urputné bitvy dává naději, že ještě není vše ztraceno.

Nejen ve Spojených státech, ale – zprostředkovaně – i u nás na “starém” kontinentu.

Autor: Pavel Kopecký

Zdroj: <https://www.protiproud.cz/>